

Apastol

Piatra-N. 20 Ianuarie 1934
Anul V Nr. 119

APARE SAPTAMANAL
Sub Direcțiunea unui Comitet

Abonament anual
100 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
LIBRĂRIA IONESCU

Măsurile necesare

75% dintre lucrătorii fabricilor vor trebui să fie de naționalitate română. Așa sună o hotărâre luată într-un recent consiliu de miniștri, unde o sumă de măsuri sunt anunțate, un necesar program, numit — mai era nevoie oare? — de naționalism constructiv.

Lucrătorii fabricilor noastre... Ai impresia, călcând pragul unei interpretări oarecare, că ai trecut ca vântul sau ca gândul, din poveste, dintr-o țară în alta, așa cum necrezut de grabnic parcurgi Europa în lungul unui cadran de radio. Problema grea de sigur, prin greutatea rezolvării ei și prin noul de cauze și efecte de care e legată, nu va putea fi izvoită nici prin rândurile noastre în ca rui atât de restrâns a unui articol. Apoi măsurile sunt numai anunțate și nu știm ce soartă va avea aplicarea lor.

Deocamdată ne îngăduim câteva relexii, dat fiind că județul acesta cu aproape 40 la sută locuitori, lucrători de fabrică sau forestieri, e direct interesat în cauză. Noi socotim că naționalitatea lucrătorilor nu e o problemă de început, cum nu poate fi nicio soluție de sfârșit fie și printr'un salutar intervenționism de stat.

Începutul trebuie așezat tocmai în naționalizarea capitalului iar plasamentul „mânel de lucru” românești nu va mai fi o problemă care să preocupe statul. Rezolvarea va veni dela sine, odată cu integrarea uzinelor de producție, în ritmul vieții românești. Căci povestea industriei românești nu poate încanta pe cel ce lăcrămoasă pentru tot ce e a sufletului și pământului acestuia.

Cândva, odată cu capitalurile străine, au năvălit în țara aceasta primitorie până la prostie (desigur asta nu e o noutate...) toți șomerii țărilor vecine. Căci mânușărit pe cel de peste gard, voisem să avem și noi o industrie puternică și diversă. Căci industria industrială e doar atât de cunoscută. De ce să n'ăvem, spunea eternul om politic atotale previzător. Ce, rumânul cu „șapte vieți și c. l. nu-i vrednic să albească fabrica lui”? Și iacă n'a fost. Doar chipurile lucrător pe afară, a descărcat sacii, sau la cărat butuci, lee cineva măcar situația industriei forestiere de pe valea Bistriței, dacă nu a celorlalte ramuri industriale din cuprinsul țării. Ce e drept criza ca un cultemur care n'ascultă de legi umane n'ea dăruind totuși, sguduind pe toți. Pe noi nu ne-a lăsat însă mai săraci decât am fost.

Cu ce ne-a rămas vremurile ne anunță o viață nouă. Timpurile grele n'ar fi cât lumea și dacă n'o să ne pietrificăm la bruma de industrie de azi n'om mai avea vișurile de mărire industrială de altădată. Totuși, în rostul nostru de popor agricol, industria bogată pe cele două categorii de materii prime: cerealele și lemnul, va trebui să-și albească rolul său. Ce va fi industria de mâine în care mână de lucru va trebui să fie repusă în drepturile ei nu e greu de înțeles; căci o fabrică nu trebuie să fie numai o interpretare tehnică. Centru de viață umană, ea nu va mai trebui să fie privită ca o

O problemă de actualitate

S'au împlinit 11 ani în toamna anului trecut, dela moartea regretatului și distinsului profesor M. Stamatin care a pus bazele unui muzeu regional. Chestiunea muzeului pusă pentru l-a dată de el, a rămas și astăzi o problemă încă deschisă, o problemă în jurul căreia se cere nu discuție ca în jurul altor alte probleme, ci o trecere imediată la fapte.

Este problema mare a muzeelor regionale. Se știe că, până în a II-a jumătate a secolului trecut, țara noastră a trăit în forme culturale învechite de tradiția slavo-bizantină. Această constituia o manifestare de cultură ce pornea de la biserică și era pentru biserică.

Biserica a fost și poate fi considerată cu drept cuvânt, adevărata păstrătoare de material plastic literar și cultural. În acea vreme publicul nostru nu putea concepe existența unor colecții de lucruri de artă și dacă nu concepea acest lucru, cu atât mai puțin colecționarea de material din diferite domenii: religios, etnografic, istoric, natural, nu era deloc la modă.

Contactul de mai târziu cu lumea statelor apusene, unde muzeul reprezintă și el cu adevărat o formă culturală destul de înaintată, chestiunea muzeistică a pârșit și a început să fie adoptată și la noi.

Dacă am căuta să vedem care dintre provinciile românești de astăzi au adoptat mai repede această nouă formă culturală — muzeul — vom găsi cu siguranță că acea provincie este Ardealul. Este explicabil. Ardealul a avut un contact mai îndelungat cu civilizația apuseană. Muzeele din Ardeal, trebuie să mărlurim aici, stau mai presus decât muzeele din diferite orașe ale Vechiului Regat afară de Capitală. Toate aceste muzee ardeenești au un caracter regional, ele fiind formate în bună parte din materiale pe care le-a putut oferi regiunea. Chiar muzeul Bruckenthal din Sibiu unde se găsește un număr de opere străine, nu toate acestea și acesta păstrează caracterul regional prin materialul arheologic și istoric, care este exclusiv ardelenesc.

„clumă” politică unde boala de peste Nistru își află oricând sălaşul. Ea trebuie să fie un exemplu de muncă ordonată, un tocar civilizatoriu, o școală socială și românească într-o țară care suferă mai ales de lipsa acestora. Sunt visuri ce suntem aici? Pentru colul nostru desigur. Dar, zăbovind câteva zile prin București, îndreptându-vă pașii spre o interpretare — ce zic? — spre o viață de viață tehnică românească. Se cheamă interpretările de plătire Morionto. Și să te spumeli și la altă de vești vedeai acolo. Tovarăș în zilele de muncă, prieten și stătuitor în nevoie, larg la punge în zile de sărbătoare sau de apăsătoare patimă. Și, minunat! aproape numai lucrări românești, destul și heretici. „Educați” și „lucrați” e capabil să știe o mână călăuză și peste granițe.

Măsurile hotărâte române necesare. Să recunoaștem că un guvern constituțional și democratic n'ar putea face mai mult.

Caractere de muzeu regional păstrează și unele muzee din Capitală. Ar fi suficient să citez, socot, muzeul de Antichități, care are puțin material străin dar are și foarte mult material românesc.

Muzeele cu caracter universal care în Apus nu sunt o raritate, la noi am putea spune că nu se găsesc; unele muzee din capitală care par a fi muzee universale sunt departe de muzeele universale din Apus, ele sunt mai mult colecțiuni personale.

Rezultă deci că la noi au o dezvoltare mare muzeele regionale și dacă așa stau lucrurile, ne punem întrebarea firească: ce putem cere dela aceste muzee regionale ce putem cu un cuvânt să cerem dela muzeul regional local al cărui părinte rămâne și până astăzi M. Stamatin?

Pentru răspuns ar trebui să vedem întâi care este scopul ultim al muzeului.

Necontestat un muzeu este un factor de educație prin materialul etnografic, artistic, istoric, natural pe care îl oferă, material colecționat din regiune.

Aici am de făcut o constatare dureroasă, mărlurim aici că Pietrenii au tratat cu prea multă indiferență munca uriașă pe care a depus-o Stamatin și nu văd în acest muzeu decât un depozit de material mort și nu cum trebuie să se vadă că acest material reprezintă un element de viificare.

Muzeul nostru regional înseamnă și trebuie să însemne un puternic factor de popularizare a științei. Altfel cu toată convingerea că acest muzeu nu s'a născut din nevoile locuitorilor acestei regiuni frumoase cum se nasc asemenea muzee; nici din dorința masei de a cunoaște împrejurimile, ci a fost numai munca și dorința unui om. Dacă n'ar fi așa, muzeul nu s'ar găsi și astăzi aproape în starea în care l'a lăsat Stamatin sau poate chiar cu material lipsă din celare a pus omul ce înțelegea rostul unui muzeu.

Acest muzeu trebuie să fie o instituție de educație și cultură națională și să nu uităm că în țara noastră mai mult decât aiurea muzeele regionale constitu-

esc un factor puternic de cultivare a oamenilor lipsiți de carte. Muzeul regional pentru țara noastră devine o cerință imperioasă a vremii.

Regiunea noastră dispune de atâtă material muzeistic încât pe lângă că s'ar putea continua opera începută s'ar putea înființa și bine un muzeu regional pe lângă Școala Normală de băieți. Materialul pentru acest muzeu ar putea fi colecționat chiar de elevii școlii care în cea mai mare măsură sunt recrutați dela țară. Se poate însă să se ridice obiecțiuni din partea unora că elevul poate mai greu acționa în colecționarea de material etnografic istoric, natural recunoscând cu toții că la sate există o totală lipsă de înțelegere.

Să dăm dreptate acestora, dar dăm și soluția de a se crea asociațiuni formate din cât mai mulți intelectuali dela oraș dar în acestea să intre majoritatea preoților și învățătorilor dela sate persoane cu autoritate care să furnizeze acestor muzee material selecționat și de valoare. În felul acesta muzeul Stamatin va căpăta o față mai impunătoare îmbogățindu-se, iar muzeul regional al școlii Normale va putea lua forma lui.

Pelângă aceste asociațiuni de care am vorbit, statul și forurile superioare ale orașului, sperăm că vor contribui, în limita posibilului, cu un sprijin material absolut necesar întreținerii unor instituții de atâtă importanță cum sunt muzeele.

Să pornim deci la o acțiune cu toată dragostea așa cum a plecat Stamatin și să-i continuăm opera începută. Lipsa de interes de care ne arătam stăpâniți astăzi constituie cea mai mare injurie adusă memoriei omului, care a pus mai presus de orice chestiunea muzeistică, această mare problemă de actualitate.

Ion Tăzlăuanu

Citiți în pag. II-a
Asasinul din Târgu-Neamț în fața juraților

APOSTOL

Roman de Cezar Petrescu. 404 pag. Ed. „Cugetarea”

În vremea din urmă, a început să se vorbească mult despre învățători: fie în articole de ziare, în reviste, mai mult în diferite conferințe, fie chiar în volume întregi de proză.

Aproape peste tot, însă, când se vorbește de acești apostoli ai neamului, ei sunt folosiți ca termen de comparație, cu retribuire lor mizeră, față de alții mai bine răsplătiți.

Nu s'a ocupat nimeni — până la romanul despre care vom să vorbim — de idealismul învățătorilor, care-i singurul mobil al vieții dăruite, și n'a subliniat cum a făcut, cu toată autoritatea, talentul și cu o perfectă cunoștință a realității lor, domnul Cezar Petrescu — rezultatele uimitoare ale unei munci în slujba idealului înalt, pentru viața unui sat.

În acest roman, scriitorul — pe care îl știm că de mare poate

fi — din nepieritorul roman „Intunecare” și căl de aproape de viața neamului din „Scrisorile unui răzeș”, arată toată lupta dascălului idealist, atât cu neînțelegera din partea oamenilor, cât și cu tendința moșierului de a nu lăsa să pătrundă în mințile țăranilor, lumina cărții, element de cultură, care ar fi avut ca urmare cererea unei dreptăți sociale. Romanul „Apostol” este oglinda vieții unui dascăl, care trăiește în timpul celor mai ardinci prefaceri sociale în viața popoului român și la parte — vărsându-și sângele său — la înfăptuirea celui mai înalt ideal.

Nicolae Apostol — eroul romanului — premiant în toate clasele în școala normală, își alege post la școala din Ponoare. Pleacă să și ia în primire școala și ajunge pe o vreme ploioasă, când, din hodorogala coligii

Nicolai Berdiaeff

Filosofia spiritualistă contemporană, ne remarcă pe gânditorul profund, care pătrunzând geniul psihologic și constructiv a lui Dostoievski, a trasat liniile spirituale care trebuie să determine viața omenirii, pentru a putea ieși din criza acută prin care trece cultura și civilizația actuală.

E vorba de figura cea mai atractivă din gândirea rusă — de filosoful creștin Nicolai Berdiaeff, în sufletul căruia se întrunesc în deplină armonie: o frumoasă libertate de gândire cu privire la oameni, o profundă supunere adevărului creștin și în același timp un prețios sentiment de justiție.

În vremurile grele de astăzi, când sufletul omenirii se sbate, ca valurile mării infuriate de vijelia furtunii, căutând să soluționeze diferite probleme ale vieții, gândirea analitică a marilor cugetători, e semnalul unei noi vieți pe baze spiritualiste. Urmărind aceste probleme, socot necesar, să remarcăm, pentru lumea noastră intelectuală, sufletul sbuciumat al acestui filosof, așa cum îl vom desprinde din viața și opera sa.

Berdiaeff a suferit rigorile regimului țarist, căci la vârsta de 25 ani a fost exilat din Kiev, în nordul Rusiei, la Vologda. În ajunul revoluției ruse din 1917, pentru că a criticat atitudinea prea politică a sinodului rus, era să fie expulzat. După izbucnirea revoluției fu numit profesor de filosofie la Universitatea din Moscova. A fost închis de două ori. În 1922 a fost expulzat cu alți scriitori renumiți pentru convingerile sale religioase. A fondat întâiu la Berlin și mai pe urmă la Paris o Academie de filosofie religioasă. În prezent conduce la Paris, revista rusă „Drumul” (la Voie). A debutat în literatura filosofică, la 1900, cu opera: „Subiectivism și individualism în filosofia socială”. În 1902 a scris: „Problemele idealismului”, și „Problema etică în lumina idealismului”; iar în 1905 „Noua conștiință religioasă și problema socială”. După 1905 dădu la iveală diferite studii, ca: „Criza

(continuare în pagina 2-a)

lui Lecache Coljui, care-l transporta, l se arată satul cu case răzlețe și cu salba mizeriei atârnată la flecare streșină, în care școala nu schimbare nimic, în timpul întregii vieți a singurului dascăl ce mai fusese în Ponoare, Andrei Colibășeanu.

Și nimeni — cum spune romanul — nu l'a întâmpinat nici cu pâine și sare, nici cu urale și flori ci cu indiferență și chiar dușmănie.

Satul Ponoare, era, anume parcă făcut pentru idealismul și puterile de muncă ale lui Nicolae Apostol. Era un imens și întelenit ogor, pe care plugul vieții dascălului l-a desfundat, făcând din el un ogor pe a cărui întindere nu mai creșteau numai bălării, ci începuse a se întrelese și flori. Zi cu zi, învingea, cu o impresionantă cumințenie, toate piedicile ce i se puneau în cale și descoperea mereu urmele nefertite ale decăderii, până la cele mai urâte patimi a predecătorului său, pe care-l ura.

(continuare în pagina 2-a)

Nicolai Berdiaeff

(continuare din pagina 1)

spirituală a intelectualilor", „Adevărul filosofiei și adevărul intelectualilor". În 1911 publică: „Filosofia libertății", o critică îndrăznească asupra raționalismului. În 1916 apară cea mai importantă operă a sa intitulată: „Senzul actului creator", o încercare de justificare a omului.

A mai publicat în limba germană trei opere de mare valoare: „Senzul istoriei", încercări filosofice asupra destinului uman, „Un nou eu mediu" și „Viziunea lumii", cărora publicul intelectual pretutindeni le-a făcut o primire foarte caldă. Ultimele sale lucrări care urmăresc atacarea drastică a comunismului și care au apărut în decursul anilor 1931—33 sunt: „Marxismul și religia", „Creștinismul și lupta de clasă", operă dedicată memoriei lui Karl Marx „Le maître social de ma jeunesse" cum îl numește Berdiaeff, prin care totuși face o critică necruțătoare comunismului, denunțându-i „erorile și minciunile", „Omul și mașina" și ultima de dată imediat recentă: „Problema comunismului".

În rândurile următoare, voi încerca o succintă analiză filosofică socială a operei marelui cugețor rus, începând cu cea mai reprezentativă carte a epocii, cu opera intitulată: „Un nouveau moyen âge" (Un nou eu mediu), ajunsă a fi tipărită în prezent, în a XIII-a ediție, franceză.

Preot M. Gavrilăscu

Pentru o expoziție de artă

Duminică, în 14 i. c. s'a format din inițiativa muzeului regional „M. Stălmăș" din localitate un comitet executiv în vederea unei expoziții regionale de pictură, sculptură, artă decorativă și fotografie artistică. Această expoziție va avea loc în decursul lunii iunie a. c. Amănunțele în legătură cu această expoziție se vor publica la timp. Informațiuni se pot cere din partea muzeului sau a secretarului lic. „Petru-Rareș" din localitate.

APOSTOL

(continuare din pag. 1)

Prin atitudinea sa de iluminat al idealului de culturalizare a sâtenilor săi, prin cumințenia cu care știa să slea indiferența politicoasă de vrajbă mahalagească, dascălul, a înmulțit cerbicia moșierului, lemur de toți, Lascărache Sofian, a atras bună-voința „Știrbuleascăi" proprietaria moșiei vecine și a făcut pe toți de prin prejur să-l respecte. Faima dascălului idealist, apostol, a atras lângă el pe o învâțătoare tot așa de idealistă, ajutat de care, apostolul și-a desăvârșit opera.

Au clădit în Ponoare o școală cărăia i-au dat numele „Andrei Colibășeanu" căci descoperise între timp, că și Colibășeanu, venise în Ponoare cu același idealism, dar îi căzuse victimă, fiind învins de aceeași greutate pe care le întâlnise și ei, dar le învinsese.

Această oglindire reală a vieții dascălicești, din romanul „Apostol" este ilustrarea triumfului idealismului, dar, care din doi idealisti—cum se vede din roman—zidește pe unul la temelii.

Romanul d-lui Cezar Petrescu, se citește cu alăta natură și ușurință încât nu ți se pare că citești, ci parcă ascuți cum îți povestește cu glas dulce, într-un grai foarte frumos, întâmplările din viața sa, vreun Nicolai Apostol din vreun sat Ponoare.

Este peste putință să se poată spune totul, aici, despre acest roman. Rândurile de față sunt numai un modest îndemn de a citi oricine romanul „Apostol".

Mihai Delasara

Cronica internă

Săptămâna ce trecu aparține programului de guvernare a cabinetului Tătărescu. Un program cu puncte vechi care se repetă nerealizate din generație în generație de gospodari, ca o poveste cu vâlvulpei; dar un program și cu proiecte neîmplinite până azi.

Românizarea fabricelor, continuarea lucrărilor de construcție a școlilor părăsite în trecută guvernare liberală și mai ales intensificarea producției grâului, prin așa zisa mobilizare a agriculturii.

Ultimul punct nu e însă original: imita „bătălia grâului" program fix și tenace aplicat cu succes în Italia de Mussolini. Cum se va integra procedeu acestuia de mână forte în liberalismul nostru economic, sunt fapte de viitor.

Programele se fac chiar într-o

zi, realizarea însă e altă gâscă și o îndoiță întristare. Savantul serolog cu renume european I. Cantacuzino a murit și a fost înmormântat modest așa cum a fost întreaga viață închinată științei și binelui oșbiesc.

Socialist prin temperament când alții sunt prin mimetism, el a adus în sârăcușul guvernului o notă de seriozitate gospodărească dar și de noblețe sufletească.

În Clujul, căruia i-a fost părinte gospodăresc înobilându-l, a închis ochii bătrânul luptător naționalist, ultimul membru al delegației din 1892, Teodor Mihaly.

A suferit doi ani închisoare, a strălucit în parlamentul dela Budapesta pentru a primii modeste funcții de necesar zidar, în România visală de el.

O lacrimă, pentru un stâlp al neamului acestuia.

Informațiuni

■ Întrucât timpul anului trecut a fost nefavorabil apicultorilor, aceștia trebuind să recurgă în curând la alimentarea artificială a albinelor, Minist. de Agricultură, a intervenit la fabricile de zahăr să le vândă direct sau prin Camera de Agricultură, zahăr nerafinat, scutit de taxele fiscale pentru hrănirea coloniilor de albine. Cum însă hrănirea artificială făcută în rele condițiuni poate da rezultate rele dăm și formulele de preparare a siropului de zahăr și de miere: a) 5 kgr. zahăr (rafinat sau neraf.) 3 l. apă, ½ linguriță sare de bucătărie, 2 lingurițe oțet, 1 linguriță cremon tartaris. La siropul de miere aceeași cantitate fără oțet cu 2 litri de apă. Cremon tartaris, la toate farmaciile cu circa 140 lei kgr.

■ La depozitul ziarului „Universul", Gh. Boiță, se găsesc de vânzare toate revistele, broșurile și cărțile editate de „Universul" și „Curentul".

Se primesc anunțuri, reclame și abonamente.

■ Se aduce la cunoștința elevilor particulari dela toate școlile din oraș următoarele:

1. Conform ord. Minist. Instr. Nr. 208610/934, examenul particular se va ține între 10—20 Februarie 1934.
2. Elevii particulari cari au întrerupt școala mai mult de doi ani, vor trece un examen sumar din materia ultimei clase, înainte de a intra în examenul pentru care s'au înscris.
3. Elevii particulari, vor trebui să prezinte până la 9 Februarie 1934 actele complete precum urmează:
 - a) Act de naștere
 - b) Act de naționalitate
 - c) Act de vacanță
 - d) Act de botez (p. creștini)
 - e) Act de studii
4. Prima rată din taxa de examen se va achita înainte de intrarea în examen.

■ Măine Sâmbătă are loc la Cercul Militar conferința D-lui prof. Virgil Dobrescu despre: „Inconștientul și psihanaliza". Conferința va fi urmată de dans.

■ Registre cal-extra, articole de papetărie, rechizite de scris, pentru completarea și asortarea biurourilor cu începerea noului an cu prețurile cele mai reduse la LIBRĂRIA IONESCU

■ La 28 Ianuarie cor. are loc în localitate primul concurs de ski organizat de garnizoana Neamț și pregătit de D-l Major C. Mihaescu și S-lt. Mișca doi cunoscuți și activi sportivi din localitate. Ruta parcursului va fi de 12 Km. iar schișii și condițiile de participare se pot vedea la Cercul Militar.

ASASINUL DIN TRG.-NEAMȚ

În fața juraților

În fața curții cu juri se judecă actualmente monstruosul asasinat al bătrânei Munteanu din Târgu-Neamț, săvârșit de lipovanul Ion Andrei. Curtea prezidată de D-l prim-președinte Mălinescu asistat de d-nii Strat și Policof reprez. minist. public fiind D-l Adam-Bacău își face intrarea în sală după o îndelungă așteptare, după ora 2.

Localul păgănit și sala neîn-căpătoare, cu cele două sobe arhaice de fer și cu firele electrice atârând în dezordine pe tavan ca niște rupe fire de pianjen își fac o impresie nu foarte plăcută. Și e doar local de școală!

Avocații sunt toți prezenți: din partea apărării Leon Pșepelinschi, Ică Grigoriu și P. Focșa; partea civilă: Ienică Antoniu.

Citirea actului de acuzare, foarte lung, provoacă accente de plictiseală mai ales că, citit cu voce înecată, publicul nu aude decât un murmur surd. În fine se termină.

Încep interogatoriile. Vasile Serafin tovarășul multor lovituri comise de Andrei dă o depoziție precisă, clară și parcă fără ocoliuri. După el, Ileana Apăstinei amanta criminalului, vorbește aproape două ore, spunând că era terorizată de Vania și amenințată mereu cu moartea dacă l'ar fi dat de gol. Dealtfel, spune ea, abia târziu, a știut de adevăratele înțelepciuni ale asasinului. Dânsa dă apoi curții lămuriri complete asupra asasinatului urmat de incendiu din Tg.-Neamț.

Urmează apoi principalul inculpat, Ion Andrei. Apare în sală semeț și înalțat drept. Depoziția lui e foarte interesantă întrucât până acum făcea pe mutul.

Un tip interesant acest Vania; dela conformația capului și viclenia ce îi strălucește în ochi, până la nerușinata îndrăzneală a depoziției, îi face impresia unui răulăcător de mare anvergură. Are peste 20 furturi, un asasinat, dare de foc, era căsătorit și o avea și pe Ileana. Un om care nu se dă în lături dela nimic. Răspunsurile lui—numai tăgădueli și minciuni—scot din sărite și public și jurați și chiar pe D-l președinte Mălinescu.

La sfârșit toată lumea e convinsă că va lua cel puțin 20 ani. Rolul apărării e foarte greu. Ședința continuă astăzi, când se va da și verdictul.

O impresionantă tragedie

în localitate

Doi tineri căsătoriți înnebunesc subit.

Astăzi pe la orele 11 jum. o lume imensă adună în fața poliției comentau un fapt cu totul neobișnuit; doi tineri căsătoriți, bine cunoscuți în orașul nostru, înnebuniseră subit. Ei au fost aduși de pe str. C. V. Andrieș la serv. sanitar făcând o gălăgie infernală. Se crede că alienația a survenit din cauza unor alimente toxice sau în urma mușcăturii unui câine turbat. Amănunțile nu putem da întrucât starea lor nu le poate permite de a da vre'o lămurire.

O lămurire

Articolul „O înscriere politică" publicat în ziarul „Avântul" din 13 Ian. a. c. este un răspuns la articolele scrise de d-l M. Botez la adresa asociației profesoriilor: articole publicate de D-sa în diferite gazete locale în vara anului trecut. Articolul este semnat spre surprinderea unor colegi și chiar a celui direct vizat în această de un coleg a D-lui Botez dar care este și secretarul acestei asociații.

În acest fel socot că toate comentariile în jurul acestor rânduri vor căna o altă față și vor ridica bănuielele unora că eu a-si avea ceva de împărțit cu D-l M. Botez.

Ion Tăzlăoanu

Librăria Românească V. Ionescu

Cel mai mare asortiment de cărți literare. Singura librărie în legătură cu toate editurile din țară Zilnic nouăți. Cărțile se vând — cu rabat. —

SALONUL DE COAFURĂ pentru domni și doamne

„BURDUJA" Serviciu prompt și conștient

Fabrica de Șuncă, Mezeluri și Salamuri speciale

CARLO MARIGHETTO

Restaurant și local de aperitive de primul rang. Vinuri speciale și infundate din cele mai bune mărci. Delicatese și brânzeturi renumite.

RESTAURANTUL I. SOBOLEVSCHI

Strada Alexandru cel Bun

cel mai bine asortat cu mâncăruri și băuturi de marcă

ABONAMENTE LUNARE CU 900 LEI

(prânz și seara)

„La VIAȚA DULCE" I. I. COMAN

Strada Cuza Vodă

VINURI de ODOBEȘTI-ȘARBA viile colonel Dr. Țintă

BOGAT ASORTIMENT DE ROMURI, CONIACURI

ȘI TOT FELUL DE BĂUTURI SPIRTOASE

V. V. THEODORESCU

MAGAZIN DE COLONIALE, DELICATESE ȘI PESCARIE

fiind cel mai bine asortat cu toate articolele

aduse direct din cele mai principale surse

vinde cu adevărat cel mai efin prețuri ce desfid orice concurență.

N. B. Acordăm cele mai mari rabaturi la Conserve

Restaurantul și Bodega „CARPAȚI"

— D. I. COMAN —

Bucătărie aleasă și băuturi din cele mai renumite podgorii

LOCAL SPECIAL DE APERITIVE

SE PRIMESC ABONAMENTE LUNARE

Vizitați spre convingere

Bodega „Leul și Cârnatul"

Piața Kogălniceanu Fănică Trofin Piața Kogălniceanu

Unicul magazin cu cele mai bune vinuri vechi

și noi din Odobești-Dr. Băiatu și de pe Șarba

APERITIVE ȘI UN GRATAR SPECIAL

Avis

Toți patronii fabricelor și al diferite or ateliere de: croitorie, mode etc. sunt înștiințați a trimite neapărat, toate elevele înscrise la școala de ucenice, cum și pe cele cari s'au strecurat neînscrise până acum până la 16 ani, așa fel, încăl la ora 5 fix să fie la școală.

Elevele dovedite cu rea voință vor plăti cu munca lor amenzi la locale, cari dela această dată se vor executa întocmai.

Directoare, EUG. MREJERIU

PRIMĂRIA ORAȘULUI PIATRA

Județul Neamț

Publicații

La 23 Ianuarie 1934, ora 11 dimineața, se va ține licitație publică în sala Primăriei, pentru închirierea manutanței comunei pe timp de 5 ani.

Condițiunile de închiriere se pot vedea la arhiva comunei în orice zi și oră de serviciu.

La 1 Februarie 1934, ora 11 dimineața se va ține la Primărie licitație pentru închirierea pășunelor eepe vârful Cozlei și Cârloman (Băcioaia) pe timp de 1 an.

Condițiunile de închiriere se pot vedea în orice zi și oră de serviciu la grefa Primăriei.

p. Primar C. N. COMANIȚĂ

Secretar, g-l Gh. I. Mateiu

COSTICA BACIU

Atelier de Încălțăminte de lux

pentru domni, doamne și copii. Ghele și bocanci de sport Se primesc și reparații.